

SPOMNITE
SE
SLOVENSKIH
BEGUNCEV
S KAKIM
DAROM!

Social Attache
Yugoslav Embassy
1520 — 16th St. N. W.

AMERICAN IN SPIRIT—FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
NEWSPAPER

NO. 221

CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, NOVEMBER 11, 1946

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

TRUMAN JE ODPRASIL O. P. A.

**Samo najemnina, riž in
sladkor ostanejo še pod
kontrollo.**

Washington. — V soboto večer je predsednik Truman odpravil vso vladno kontrollo nad cenami, mezdami in plačami. S tem je tudi končana vloga slavne OPA. Vlada bo obdržala kontrollo nad plačami in mezdami samo tam, kjer vlada zaseže industrijo, kot je na primer zdaj premogovna industrija, ki jo obratuje vlada.

Ta odredba je stopila v veljavo včeraj zjutraj ob 12:01. Vladna kontrola je odpravljena na sledečem:

Stavbenem materialu in lesu.
Na vsem tekstilnem blagu in obleki.

Na hišnih potrebščinah, kot so električne ledenice, pralni stroji itd.

Na pohištvo.

Na strojih in opremi, kar je ostalo še od prej pod kontrollo.

Na poljedelskih strojih in opremi.

Na avtomobilih.

Na časopisnem papirju in drugih papirnatih izdelkih in produktih.

Na avtnih kolesih in kavčukastih produktih.

Na vseh kemikalijah in zdravilih.

Na prevozu.

V čistilnicah in pralnicah.

Docim je predsednik ukazal obdržati kontrollo nad najemnino, pa je izjavil, da bo treba nekaj storiti glede zvišanja najemnine. Urad OPA bo še nekaj časa posloval, da bo nadziral racioniranje sladkorja, riža in najemnine.

AVTO, KI LAHKO LETI, SE JE KAJ DOBRO OBNESEL

Danbury, Conn. — Robert Fulton je napravil dobro preskušnjo s svojim avtom, ki lahko tudi leti po zraku. Pripeljal ga je na letališče, mu tam priredil krila, propeler in rep ter se z njim dvignil v zrak. Nekaj časa je krožil v zraku in se zopet spustil na tla.

Firma Continental, Inc. bo izdelovala te vrste avtov, ki bodo stali od \$4,500 do \$5,000.

Fulton je na letališču odstranil z avta krila, propeler in rep, vse to spravil v hangarju, nato se pa s svojim sinom v istem avtu odpeljal lepo domov.

Republikanski plaz je nesel celo mrtve

Richland, Wash. — Thad Grosscup, republikanec in kandidat za okrajnega komisarja, je bil izvoljen z drugimi republikanci in to že — mrtve. Umrli je namreč za kapjo par ur prej, predno so začeli ljudje glasovati. Volilni urad je naglo ukazal, da se z volitvami nadaljuje in da bo imenoval kakega republikanca v urad na mesto umrlega, če demokratski kandidat Max Walton ne bo zmagal. Rezultat volitev je pokazal, da je mrtvi kandidat zmagal.

DAJ BRAT DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

Mrs. Roosevelt se poteguje za begunce

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

V CELOVCU je takomimovana FSS (Field Security Service) zaprla 6. septembra dr. Jožeta Basaja, begunca. Basaj je bil dolga leta ravnatelj Zadrugne Zveze v Ljubljani. 3. maja lanskega leta je bil v Ljubljani izvoljen za predsednika Narodnega odbora, v katerem so bile zastopane vse slovenske stranke razen komunistov. Bil je vedno odločen nasprotnik komunistov. Dva njegova sinova so partizani ubili. Ko so se novi gospodarji nasilno polastili Zadrugne Zveze, so z drugimi vred obsodili tudi dr. Basaja na deset let ječe. Sedaj ga hočejo dobiti v roke in intrigirajo pri zaveznikih, da bi ga jim izročili. Neprijeten je bil partizanom Basaj tudi še v begunstvu, ker je potoval od taborišča do taborišča in povsod imel predavanja. Po taboriščih je bilo na njegovo pobudo več daljših zadrugnih tečajev.

Italija noče dati Gorice Jugoslaviji za Trst

**Možna direktna pogajanja
med Jugoslavijo in Italijo
poročana**

New York. — Italija je uradno obvestila koncil združenih narodov, da se ne strinja s tem, da bi izročila Gorico v zameno, da bi bil Trst avtonomna država pod nadzorstvom Italije.

Italijanski poslanik Tarrhini je dal državnemu tajniku Byrnesu sledečo izjavo:

"Italijanski vladi je nemogoče vzeti v poštev predlog, da bi izročila mesto Gorico Jugoslaviji, ki je bilo izročeno Italiji od ministrov štirih vesilov."

Zdaj bo treba dobiti ka- ko drugo ime

Compton, Kal. — Odee Stenson, star demokrat, ki je začel z gostilno za časa Roosevelta, je dal takrat ime gostilni: New Deal Cafe. Pravi, da zdaj gostilna ne bo posebno popularna, ker so bili novi dealerji poraženi pri zadnjih volitvah in razmišlja o kakem novem pripravnem imenu.

Angleži bodo sodili nemškega Kruppa

Frankfurt. — Angleške in ameriške vojaške oblasti so se domenile, da bodo Angleži sodili Alfreda Kruppa, predsednika Kruppovih municijskih tovarnen kot vojnega zločinca.

ZANJE BI BILO MORDA RES VELIKO BOLJŠE, ČE BI BILI V RUSIJI

New Orleans. — Tukaj so imeli komunisti shod, da bi praznovali 29-letnico boljševiške revolucije v Rusiji. Shod se je zaključil oziroma prekinil z ročnimi "granatami," kot so: jajca, paradižniki, smrdeče bombe in pa stoli. Policija je aretirala 129 oseb radi kaljenja miru.

Policija pravi, da je izbruhnila revolta, ko je eden govornikov izjavil, da je Rusija veliko boljše dežela kot Amerika.

James Jackson, ki trdi, da je načelnik komunistične stranke v Louisiani, je povedal policiji

ROJAK SE JE KOMAJ REŠIL IZ GOREČE HIŠE V SOBOTO

V soboto je začelo goreti v stanovanjski hiši na 7020 St. Clair Ave. v Clevelandu. Požar na bramba je moral rešiti 12 oseb po lestvah iz goreče hiše, ker jim je dim in plamen zaprl odhod skozi vrata.

Jakob Požar, star 65 let, ki je stanoval v 2. nadstropju, si je utrl pot doli po stopnicah skozi dim in plamen. Opekel se je po vseh in obrazu, da so ga morali odpeljati v bolnišnico. Ljudje so stanovali v 2. in 3. nadstropju.

Depresijo pričakujejo ne- kako sredi leta 1950

Pittsburgh, Pa. — F. D. Newbury, podpredsednik Westinghouse Electric Corp., je tukaj izjavil, da računajoč po njegovih dosedanjih izkušnjah v industriji, vsa znamenja kažejo na depresijo sredi leta 1950. Takrat bo zastoj v industriji, toda je izjavil, da še ne ve, če bo zastoj dovolj velik in obsežen, da se ga bo lahko imenovalo — depresija.

Dalje je Newbury izjavil, da bo industrija obratovala s polno paro in da bo zaposlitev vsepolsna tekom leta 1947, toda v začetku 1948 bo to nekoliko ponehalo. Rekel je tudi, da se bo morala industrija drugo leto še boriti s stavkami in pomanjkanjem materiala.

V Gorici so prijeli 14 Jugoslovancev

Gorica. — Ameriška vojaška policija je aretirala v nedeljo pri Gorici 13 jugoslovanskih vojakov in enega častnika, ker so prekršili Morganovo črto brez dovoljenja.

Mrs. Roosevelt jih je na- pela Sovjetom

Lake Success, N. Y. — Mrs. Eleanor Roosevelt je ostro kritizirala sovjetsko delegacijo pri skupščini združenih narodov, ker s svojim besedenjem zapravljajo čas in ker ne kažejo absolutno nobene volje za kompromise. Kritizirala je sovjetskega delegata Višinskega, ki je govoril 75 minut ter napadal "fašistične" politikarje in teroriste, ki s silo zabranjujejo sto tisočim sovjetskimi beguncev, da bi se vrnili domov.

COLORADO JE DOBI- LA ZOPET NEVIHTO V SOBOTO

Denver, Colo. — V soboto je zajel državo Colorado nov snežni vihar. To je že drugi vihar v teh krajih v dobrem tednu. Sobotni vihar je zahteval 13 človeških žrtev, poročajo. Nek ranjenec iz Rosita, Colo., je zmrznil, ko je skušal priti preko zametov domov. Nekega ovčarja tudi pogrešajo v zametih in so izgubili vsako upanje, da je ostal živ.

Klanovci so zopet na delu v državi Indiani

Guverner je podvzel akcijo, da se to zatre že v kafi

Indianapolis. — Državni uradniki pripovedujejo, da je organizacija Ku Klux Klan zopet na delu v politiki države Indiane. Guverner Ralph Gates je tudi prišel z izjavo na dan, da bo takoj storil potrebne korake, da se delovanje te organizacije "zatre za vselej."

Guverner je izjavil, da bo pahalval od državne legislature postavbo, ki bo obsojala to in sile organizacije v državi. "Klanovci moramo razglati in iztrebiti," je izjavil guverner.

Klanovci so bili zelo močni v Indiani leta 1920. Potem se je pa organizacija stopila, ko je bil njen voditelj, nek Stephen-son, obsojen na dosmrtno ječo zaradi umora neke ženske. Se vedno sedi v ječi, dasi je že šestokrat poskušal doseči svobodo. Takrat so šteli Klanovci na stotisoče članov v Indiani.

Časopis Indianapolis Star je prinesel vest, da Klanovci kar javno nabirajo nove člane in da je Harold Overton iz Wilkin-son, Ind., zdaj vodja.

Zed. države so nehale z uradnim stikom s komunistično Albanijo

Washington. — Zed. države so prekinile vsak diplomatski stik s komunistično Albanijo. Državni oddelek naznanja, da je opustil vsako prizadevanje, da bi se priznalo sedanjo vladno generala Hoxha, ker Albanija noče priznati predvojnih pogodb med Albanijo in Zed. državami.

George Henderson, ki je bil politični zastopnik Zed. držav v Albaniji, je prejel ukaz, naj z vsem svojim uradnimstvom takoj odpotuje iz Albanije. Zdaj bo najbrže Francija zastopala ameriške interese v Albaniji.

Mrs. Roosevelt jih je na- pela Sovjetom

Lake Success, N. Y. — Mrs. Eleanor Roosevelt je ostro kritizirala sovjetsko delegacijo pri skupščini združenih narodov, ker s svojim besedenjem zapravljajo čas in ker ne kažejo absolutno nobene volje za kompromise. Kritizirala je sovjetskega delegata Višinskega, ki je govoril 75 minut ter napadal "fašistične" politikarje in teroriste, ki s silo zabranjujejo sto tisočim sovjetskimi beguncev, da bi se vrnili domov.

še vedno vztraja na tem, da se nobenega begunca ne sili proti njegovi volji vrniti se v domovino, če ima tehtne vzroke za to

LAKE SUCCESS, N. Y. — Mrs. Eleanor Roosevelt se je odločno potegnila za begunce in se podala v besedno bitko z rusko delegacijo glede njih. Gre namreč za to, če naj združeni narodi odtegnijo pomoč onim beguncem, ki se nočejo vrniti v svojo domovino.

Mrs. Roosevelt je vstala ter izjavila, da je bila po njenem mnenju ta zadeva že rešena februarja meseca v Londonu. Takrat je tudi ruska delegacija pristala na to, da ne sme religiozni program nikogar siliti domov v svojo domovino, ako ima tehtne vzroke za to. Zdaj pa prihaja Rusija zopet na dan in sicer z ravno obratno zahtevo.

Belgijski delegat Lebeau je podprl zahtevo Mrs. Roosevelt ter izjavil, če bo Rusija vztrajala proti stališču Mrs. Roosevelt, da se naj potem organizira nova religiozna agencija za begunce in sicer zunaj organizacije združenih narodov, ki naj bi vključila samo one narode, ki dovoljujejo politične razlike v območju svojih meja.

Mrs. Roosevelt je napadla sedanje stališče ruskega delegata Višinskega, ki je ravno obratno tistega, kakor je glasoval v Londonu.

Uradniki UNRRA so poročali, da je še vedno skoro en milijon beguncev po Evropi, ki se iz političnih vzrokov ne marajo vrniti v svoje domovine. Največ jih je iz Poljske, Češke, Jugoslavije ter iz treh Baltičkih provinc: Estonije, Latvije in Litve.

Višinski je zahteval, da bi se moralo vse poslati domov, da pa propagandna v taboriščih to zadržuje in da so po taboriščih celo nekdanji vojak, ki so se borili proti zaveznikom. Odgovorila mu je Mrs. Roosevelt, da se je glede tega že obrnila na ameriške okupacijske oblasti in da ve, da Višinski v tem oziru mnogo pretirava.

Največje letalo na svetu na poskusu

Burbank, Cal. — V soboto so napravili prvi poskusni polet z orjaškim letalom, ki je največje prevozno letalo na svetu. Z lahko nese 180 potnikov. Zgrajeno je bilo za ameriško mornarico in je stalo \$27,000,000. Letalo je vzelo 30 sekund, da se je dvignilo s zaleta v zrak.

Senator bo preiskoval zaradi mesa

Washington. — Senator Wherry iz Nebraske, bo odpotoval 14. nov. v Evropo. Tam bo skušal dognati, pravi, če gre ameriško meso potom UNRRA k ruski armadi v Nemčiji.

Razne najnovejše svetovne vesti

PARIZ — Včeraj so se vršile v Franciji volitve v narodno skupščino. Oddanih je bilo nekako 17,000,000 glasov. Največ glasov so dobili komunisti, za njimi popularna republikanska stranka, potem socialisti, za njimi bili desničarji, potem levičarji in nazadnje druge manjše stranke. Komunisti so dobili od 544 mandatov 166, republikanska stranka pa 157. Socialisti so dobili komaj 90 mandatov.

CLEVELAND, O. — Danes zjutraj ob 4 je treščilo pri clevelandskem letališču veliko prevozno letalo. Bilo je na potu iz Chicaga v Boston in je hotelo spotoma pristati v Clevelandu. Letalo je zadelo v žice, ko je bilo že skoro na tleh in je potem treščilo na zemljo. Dva potnika sta bila ubita in 18 ranjenih. Največ jih ima zlomljena rebra vsled sunka ob pas, s katerim je vsak potnik privezan.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Sestrično išče — Alojz Pelko iz Gorenjega pri Kranju bi rad zvedel za naslov sestrične Katarine Čebuli, po domače Ausova. Naj mu piše na naslov: Captain Alojz Pelko, Assembly Center 212, Sengwarden Camp c-o UNRRA Team 227, B.A.O.R. British Zone, Germany.

Pisma imajo pri nas —

Pri nas imajo pisma: M. Krainz — piše ji Anica Dolenc; John Majetič, baje v Pittsburghu; Vinko Prprovic — pismo je iz Varazdina; Ana Lavrenčič roj. Rejc, doma iz Gore nad Idrijo.

Obisk iz Waukegana —

V spremstvu Mr. Klemenčiča iz Prosser Ave. so nas v soboto obiskali Anton Keber in sinova Joe in Tony iz Waukegana, Ill. Bili so na obisku pri prijaznih Klemenčičevih. Prinesli so nam "odpustke" od Keberove mame in sicer lep pušlec in pa nekaj finih klobas. Prav lepa hvala, Mrs. Keber.

V bolnišnici —

Mrs. Anna Smeker, 6442 St. Clair Ave. je srečno prestala operacijo v St. Alexis bolnišnici. Nahaja se v sobi 321 in obiski so zdaj že dovoljeni od 2 do 3 popoldne ter 7 do 8 zvečer.

Nov naslov —

Mr. in Mrs. Anton Kužnik naznanjata, da sta se preselila iz 986 E. 74. St. na 754 E. 90. St., kjer ju prijatelji lahko obiščejo.

Narastek —

Dne 29. okt. so se oglasile vile rojenice pri družini Mr. in Mrs. Frank Gerpevic, 16122 Grovewood Ave. in jim pustile v spomin zalo hčerko prvorojenke. Vse je zdravo in veselo. Mlada mamica je Ronnie Luzar, hči dobro poznane Luzarjeve družine iz 1035 E. 69. St. Čestitke!

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni za slovenske begunce sledeči darovi: Msgr. Vitus Hribar nam je poslal ček za \$16 in sicer je on sam daroval \$10, Mrs. Mary Najniger, 15617 Saranac Rd., je darovala \$5, Mr. in Mrs. Joseph Doles, 16607 Holmes Ave., \$1. Dalje je darovala neimenovana \$6 in neimenovana \$5.

Iskrena hvala tem dobrim srcem za njih velikodušne darove v imenu slovenskih revežev. Priporočamo še drugim, da bi darovali po svojih močeh.

NOVI GROBOVI

Joseph Gross
Včeraj zjutraj je umrl v St. Vincent bolnišnici Joseph Gross, stanujoč na 9511 Union Ave. Bil je star 64 let in doma iz Krške vasi, pri Stični, fara Krka na Dolenjskem, odkoder je prišel sem pred 42 leti.

Bil je član društva Bled št. 20 SDZ. Tukaj zapušča žalujolo soprogo Frances ro. Vidmar, hčere: Frances poroč. Cabot, Ana poroč. Chait, vnuke, brata Louisa in Antona. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:30 iz Ferfoliatovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob 9 in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostalim sožalje.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po ravnateljstvu: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88

No. 221 Mon., Nov. 11, 1946

Lausche je častno propadel

Ohijski guverner Frank J. Lausche, sin slovenskih naseljencev, je izgubil pri zadnjih volitvah za 38,000 glasov. Če računamo, da je bilo oddanih v državi Ohio nad 2,300,000 glasov, je Lausche izgubil komaj za 4 glasove na vsak precink. Ako bi bil dobil samo 4 glasove več v vsakem precinku, pa bi bil izvoljen. In če vemo, koliko je bilo pristav njegov lastne stranke, ki niso hoteli voliti zanj in če k temu dodamo še one naše rojake, ki bi rajši dali svoj glas Kitajcu kot Slovence, potem vemo, kako lahko bi bil Lausche zmagal, če bi bilo nekaj več doslednosti med demokrati in nekaj več slovenskega ponosa ali zavednosti.

Nekateri pravijo, da je bil Lausche žrtev splošne republikanske poplave. To ne drži! Žrtev republikanske poplave je bil, na primer, demokratični senator Huffman, ki je izgubil napram republikancu Brickerju za 400,000 glasov. Ali pa demokratični kandidat za kongresnika, Wm. B. Boyd, ki je izgubil za 404,000 glasov napram republikancu Benderju. Ta dva je pač zagnil republikanski plaz, ne pa Lausche, ki je izgubil za borih 38,000 glasov.

Ta nizka številka pomeni, da je za Lauscheta glasovalo več republikancev kot pa demokratov. Dalje to pomeni, da so državljani v Ohio hoteli pomešiti z vsemi demokrati na račun administracije v Washingtonu, pa so v istem času smatrali Lauscheta za dobrega guvernerja, ki zasluži vsaj še en termin. Da naša trditve drži, da je volilo zanj več republikancev kot demokratov, drži iz tega vzroka, ker vemo in lahko dokažemo, da so bili demokrati proti njemu hladni in da niso, vsaj v okraju Cuyahoga, skoro ganili s prstom za njegovo izvolitev. Ne vsi demokrati, ampak uradna demokratska stranka v tem okraju. Saj so šli nekateri demokratični vodje javno proti Lauchetu. Vemo tudi za nekatere, ki so že prej govorili, da ne bodo storili ničesar za njegovo izvolitev. No, ti so dosegli svoj namen in pomagali izvoliti republikanskega guvernerja. V koliko bodo zdaj na boljsem, si ne moremo razlagati.

Ker je guverner Lausche izgubil s tako neznatno številko in to v času, ko je šla skoro vsa dežela na republikansko stran, ko je v newyorški demokratični trdnjavi zmagal republikanski guverner z rekordnim številom 700,000 glasov, ko so bile pogažene demokratske mašine: Kelleyeva v Chicagu, Tammany Hall v New Yorku, in druge stare demokratske trdnjave, kaže, da so smatrali ohijski državljani Lauscheta nad temi mašinami. Smatrali so ga za nekaj več kot navadnega politikarja, smatrali so ga za enega najboljših uradnikov, kar jih je Ohio še imela. Zato je pa vse glasovalo zanj, zlasti taki so mu dali glas, ki poznajo dobro vladno in ki mislijo samostojno.

Zato mislimo, da Lausche ni bil poražen, ampak da je zmagal — moralno. Ta neznatna izguba ga napravljala še večjega, še močnejšega. Mi smo ponosni nanj, ker je pokazal, da je bil vreden našega zaupanja in našega priporočila. Nad en milijon državljanov je mislilo dobro o Lauchetu in ga volilo.

Nam je žal, ker ni bil izvoljen samo iz enega vzroka, namreč, ker je naše gore liste in ker je bil na potu kvišku — najbrže v Washington. Nič zato, če je izgubil kot guverner te države. Radi tega država ne bo šla rakom živjati. Tudi Tom Herbert, ki je zmagal, ne bo slab guverner. Saj smo tekom kampanje zapisali, da Mr. Herbert ni slab človek in da bi bil dober guverner, toda nikakor ne boljši kot je Lausche. Ampak ameriški Slovenci smo imeli lepo priliko, da bi nekega dne videli našega rojaka nekje na visokem mestu. Ako bi bil zmagal sedaj, bi bil stal kot svetilnik po celi Ameriki in njegovo besedo bi bilo slišati od ene obale do druge. Zato pa toliko bolj boli človeka, če pomisli, da so mu to preprečili lastni rojaki. Ne verjamejo, da bi se nam še kdaj nudila taka prilika.

Kaj bi imeli od tega koristi ameriški Slovenci? Dejanjsko morda nič, ampak mislimo pa, da bi bil lahko vsak ameriški Slovenec ponosen, če bi bil Lausche nekaj višjega. Nekaj od njegove časti bi padlo tudi na nas in rekli bi, da narod, ki rodi take moše, ni slab narod.

Kaj je pa napravil še Lausche za Slovence? Tako vprašanje smo slišali tekom volivne kampanje. Seveda, ko so spraševali tak, ki hočejo biti za vsak korak plačani. Tako vprašanje je stavil odvnetnik Kennick, ki je Lauchetu zameril, ker njemu ni dal kake službe za \$7,000 ali \$8,000 na leto. Vprašati bi moral pravilno: Kaj je pa Lausche še storil zame? Mr. Kennicku bi morda Lausche odgovoril, vsaj mi bi, če bi bili na njegovem mestu: ljubi moj Kennick, kam te pa naj denem, da boš odgovarjal zahtevam? Po našem mnenju je velika škoda, da mora biti direktor državne umobolnice zdravnik.

Kaj je še Lausche naredil za Slovence? Ali niso upravičeni do prav takega vprašanja Italijani, Čehi, Poljaki, Madžari, Slovaki, Irči, Romunci in številne druge narodnosti v državi Ohio? Ali je Lausche prisegel, ko je bil imenovan za guvernerja, da bo guverner samo za Slovence, ali je prisegel, da bo guverner za prebivalce te države? In ali naj guverner da vsakemu, ki voli zanj, državno službo? Če je vsak Slovenec upravičen do tega, potem so upravičeni vsi prebivalci in teh je 7,000,000 v državi.

Tistim, ki so vpili: kaj je še Lausche napravil za Slovence, prav natiem povemo, da več, kot si pa oni mislijo. Mi vemo, kaj je napravil, toda v javnost ne sme. Samo toliko lahko rečemo, da je bil pri predsedniku Rooseveltu in tudi pri predsedniku Trumanu samo ZA SLOVENCE! To mi vemo. Zakaj in kdaj, to ve on in to vemo mi. Jasno bo pa vsakemu, da tega niti Lausche, niti mi nismo smeli obešati na veliki zvon iz enostavnega vzroka, ker bi lahko rekli drugi: če toliko delaš za Slovence, kaj storiš pa za nas? Ali nisi guverner tudi za nas?

Pa tudi to lahko zatrdimo, da ni še pod nobenim guvernerjem delalo toliko naših ljudi v državnih službah in delih, kot jih ravno pod Lauschetom. Dobro, da niso njegovi nasprotniki tega izvahali med kampanjo. Zdaj lahko zvedo, ko mu ne more škoditi. Kar naj kdo pogleda na državno plačilno listo, pa bo videl. Pa še to lahko rečemo, da niso na državnih delih samo demokrati-Slovenci. Jih poznamo precej, ki so vse prej kaj drugega kot pa demokrati. Pa ni delal Lauschetov tajnik Mr. Lokar nobenih izjem. Kdor je vprašal za delo, ga je dobil, če je bilo le dejansko mogoče.

Iz gornjega lahko razvidite, kako veliko krivico so delali nekateri Lauschetu. Pa nič zato! On radi tega ne bo lačen, država radi tega ne bo propadla. Samo nekateri imajo zdaj lahko zavest, da so pomagali poraziti dobrega guvernerja in lastnega rojaka, ki ima gorkeje srce za Slovence, kot pa tisti, ki tako radi vpijejo o "slovanski vzajemnosti", pa o — bratstvu in "tovarištvu".

Lausche je častno propadel in ogromno število glasov, ki jih je dobil pri zadnjih volitvah mu je lahko v ponos in zavest, da je delal prav, da je bil pošten, da bo šel iz urada brez madeža, kar ni samo njemu v čast in ponos, ampak vsem ameriškim Slovincem. Ni nas sram, če smo bili z njim poraženi, ker to ni bil noben poraz, to je bila velikanska moralna zmaga. Pošteno ime je pa koncem konca več vredno kot vse bogastvo in vsa čast na svetu.

Odpri srce, odpri roke...

Winston Churchill ni mož, da bi bil človek zaljubljen vanj. Ta kolonar prav gotovo ni. Churchillova dejanja in njegova politika je dosti kriva današnjega omahljivega stanja po svetu. Ampak v besedah je Churchill mojster. Take vam pogrunta, da se lahko prime, Na primer:

Če ne veste, kaj pomeni beseda "reakcionar", vprašajte Churchilla. Tako le vam pove: "Komunist stopi pred tebe do zob oborožen in te hoče napasti. Ti seveda reagiraš na njegov napad, to se pravi, da se skušaš braniti. (Po angleško se to pravi, da "react" — aš). Iz tega sledi, da si reaktor."

Tako je Churchill povedal iz misli komunistov, ne iz svojih misli.

Well, potem res ni čudno, da so vsi naši begunci brez izjeme — reakcionarji. Pa ne samo begunci, tudi vsi ostali Slovenci, ki se ne pušijo brez reagiranja pobiti od komunistov.

Nedavno tega je bilo v AMERIŠKI DOMOVINI med drobnimi novicami iz Slovenije zapisano, da "se je tudi že v Prekmurju začelo."

Kaj in kako se je začelo, lahko čitamo zdaj v dnevniku GLOBE, ki izhaja v Betlehemu, Pa.

Dva prekmurska duhovnika, Rev. Horvat in Rev. Čepčič, sta pribežala iz Prekmurja v Trst. Ker sta ameriška državljana, sta se nekako prerinila čez mejo. V Trstu čakata (če še) na odhod v Ameriko. Kar vesta povedati je prišlo do udes uredništva lista GLOBE v Betlehemu in je bilo objavljano.

Kaj neki vesta ta dva duhovnika povedati?

Težko boste našli tisto številko GLOBE. Pa tudi ni treba. Čitajte AMERIŠKO DOMOVINO, pa boste vedeli. Kar poroča GLOBE, je samo eno novo pričevanje, da AMERIŠKA DOMOVINA piše — prav!

THE TABLET v Brooklynu piše:

"Protesti zoper preganjanje nadškofa Štepinca nikakor niso potihnili, odkar je bil obsojen na šestnajst let prisilnega dela, ampak so se še poosttrili. Poosttrili so se v vseh deželah, ki niso pod sovjetsko kontrolo.

Po vsej Ameriki se vrše zborovanja, ki izražajo veliko nejevoljo Amerincev nad to obsodbo. Dobesedno povedano: na tisoče protestov in resolucij, pa tudi privatnih pisem, je že šlo na predsednika Trumana in v državni oddelek. Protesti vzplamteva v pravi ogenj radi tega, ker amerika vlada resno akcijo zoper preganjanje krščanskega ljudstva v Jugoslaviji, ki si ga privoščijo Titova vlada."

V istem članku čitamo dalje: "Protesti se obračajo zlasti zoper to, da bi UNRRA se dalje podpirala Titov režim, ki je pod kontrolo Moskve..."

Mi se s tem strinjamo. Če bi UNRRA podpirala jugoslovansko lačno ljudstvo, bi mi morali zoper ta protest protestirati. Ker je pa res, da UNRRA podpira le Titov režim, se s tem protestom strinjamo.

Dalje čitamo:

"Protesti zahtevajo, da naj ameriška vlada pretrga diplomatske stike z Belgradom, da naj odrekanje svobode v Jugoslaviji pride na program pri konferenci Združenih Narodov in da naj Bela Hiša in državni oddelek že enkrat prenehata s svojim molkom in napravita kak odločen korak."

Človek bi mislil, da se javljajo s takimi protesti in zahtevami samo ameriški katoličani. Toda čitamo, da se pridružujejo katoličanom tudi protestantje in judje. Na primer iz Filadelfije prihaja poročilo:

"Zborovanje metodistovskih ministrov iz Filadelfije in okolice je soglasno sprejelo resolucijo, ki obsoja obsodbo nadškofa Štepinca v Jugoslaviji. Resolucija se glasi:

"Mi, metodistovski ministri iz Filadelfije in okolice, se pridružujemo našim katoliškim bratom v njihovem protestu zoper preganjanje in aretacijo nadškofa Štepinca po komunističnih elementih. Klin, ki ga kdo zabije v katerokoli edini krščanstva, rani vesoljno krščansko cerkev. Naravni čutenje nam pove, da nam ne kaže obsojati nacijskih groboj, obenem pa molčati k temu, kar zdaj počno predstavniki po svetu."

Gornjo resolucijo je predložil zbornici dr. Watchorn, pa jo je takoj sprejela vsa zbornica. — Oni dan sem zapisal: "Kamni bodo kričali."

Se naslednje reči čitam v brooklynskemu TABLETU: "Sovjetske metode, ki naj počasi in s premislekom uničijo katoliško življenje v tej pretežno katoliški deželi..."

"Tisti, ki so sedaj v deželi na oblasti, pustijo nekaj cerkva, da so odprte, in duhovnikom je dovoljeno, da vršijo božjo službo v notranjosti teh cerkva. To dejstvo se potem razglašajo po svetu in se navajajo kot "dokaz", da je "verska svoboda" neomejena."

"Toda na drugi strani so oblastniki z vso krutostjo zatrli vsako katoliško delavnost v javnem življenju, najsibo v socialnem ali dobrotelnem pogledu. V šolah se krščanski nauk nepoučuje. Katoliški tisk je do kraja uničen. Vzgoja bodočih duhovnikov je onemogočena. Cerkvene bratovščine so celo za otroke prepovedane."

"Katoliški duhovniki in laiki obojega spola, ki so samo na sumu, da bi utegnili kdaj obnoviti katoliško akcijo, izginejo čez noč. Nihče ne ve, kaj se je z njimi zgodilo. Morda so že mrtvi. Morda so v ječi..."

"Mnogo poročil trdi, da so celo otroke izrgali iz rok njihovih staršev pod pretvezo, da pojdejo "na počitnice" v taborišča za otroke. Tam jim pa seveda vcepljajo z vso silo komunistični nauk."

"Nihče ne more reči, kako dolgo bo držalo to sedanje delno prizanašanje veri in kako dolgo bodo vsaj nekatere cerkve še odprte. Skušnja drugod kaže, da najbrž ne dolgo. Komence vsaki verski strpnosti je videti blizu."

"Ludstvo se oklepa vere in službe božje z vso dušo, zakaj to jim je ostalo še kot zadnji vir, iz katerega zajemajo svojo moč. Mlade ljudi oblast ne prebena mobilizira, kolikor ne zbeže v razna skrivališča..."

Ne, zgoraj navedene besede

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

zastopnika sta ga vpraševala o združnistvu, o konzultu v Ljubljani, o Narodnem odboru, o skupščini 3. maja in podobno. Zapisnik, ki so ga sestavili je izpustil vse, kar je nujno za komuniste. Tak nepopolen zapisnik je moral Basaj končno podpisati.

Dr. Basaj je še vedno, ko to pišem, v celovških angleških zaporih v sobi, kjer je dvanajst oseb. Ne ve se, ali pozveduje Jugoslaviji in išče material za obravnavo proti članom Slovenske zaveze, ki se bo začela v Ljubljani, ali pa hoče na podlagi tega zaslišavanja zahtevati izročitev dr. Basaja, ki bi se ga komunisti želeli iznebiti iz celoga srca. Značilno je postopanje Angležev. Na zunaj se hudejejo na Tita in na njegovo politiko, na drugi strani pa njihovi organi strežejo vsaki Titovi želji, češ, da je zaveznik. Tako zapro ljudi na partizansko željo, ne da bi jim sami imeli kar koli očitati. Naj pripomnim, da je bil lansko leto tako zaprt dekan Kete skoro dva meseca in ni nikoli zvedel zakaj. Tako tudi dr. Voršič. Vse, da se ne vznemiri prijaznega Tita!

BREZPRAVNI. — Kako brezpravni so begunci pod angleško okupacijsko oblastjo kaže tudi ta-le slučaj. Ker ni bilo nikogar, da bi se zavzel za kakega begunca, če se mu je kaj pripetilo in so bili mnogi zaprti radi kakih malenkosti cele mesece, kot na primer za prekrščenje kake meje, čež katero ne smejo iz taborišča, je bilo sklenjeno, da se ustanovi "Yugoslav Legal Aid Committee" v dogovoru z vojaško upravo v Celovcu. Četudi so angleške oblasti same trdile, da je to potrebno, se vendar ni nič ukrenilo. Ko so se zastopniki Slovencev kasneje informirali, zakaj ni prišlo do tega, so jim odgovorili, da bi bilo mogoče ustanoviti tak odbor le s priznanjem Titove vlade, ker da je to zavezniška vlada. Vlekli pa so stvar 11 mesecev. Tako so ostali naši ljudje pod angleško

Neki dan, ko so bile notranje razmere dokaj v normalnem položaju, sem se močno odkaš-

v TABLETU niso zapisane o Sloveniji. Zapisane in natisnjene so kot poročilo o eni dveh baltskih deželah, zlasti o Litvi. Toda z zelo majhno spremembo, če sploh treba kaj spreminiti, velja to poročilo tudi o Sloveniji. Še premilo se glasi. Molimo prav iskreno za svojo ubogo staro domovino!

In tega naj nihče ne pozabi:

Podpirajmo LIGO SLOVENSKIH KATOLIŠKIH AMERIKANECV! — Zaplot!

List se mu dopade

Timmins, Kanada. — Začeli ste mi pošiljati Ameriško Domovino kot predplačnik Amerikanskega Slovenca. List se mi prav dopade, ker prav tako branje je zame. Prav lepo se vam zahvaljujem, da ste mi začeli pošiljati Ameriško Domovino. Katoliški listi niso zame nikoli predragi, zato vam priloženo pošiljam money order za \$8, kar naj bo predplačilo za celo leto zatem, ko poteče, kar sem imel kredita pri A. S.

Iskreno vas pozdravlja vaš novi naročnik

John Bregar.

upravo na koroškem brez vsake pravne varnosti.

RES TEŽKA JE USODA BEGUNCEV. — Strgani, brezpravnici, lačni, zasmehovani, v vedni nevarnosti, da jih izroče titovcem kot so izročili lansko leto onih 10,500 domobrancev. Zato mi je zapisal neki tak begunec, da je postal že za vse neobčuten in da si večkrat ponavlja besede in Prešernovega soneta:

"Navadile se butare so pleča In grenkega so usta se bokala, Poplat je koža čez in čez postala, Ne straši več je trnjeva bo-deča."

OBMEJNA CONA NA KOROŠKEM. — Kljub temu, da angleške oblasti rade ustrezno jugoslovanskim komunistom, pa so vendar silno nezaupni proti titovcem. Zato imajo silno zastraženo mejo proti Jugoslaviji. Na koroško-štajerski meji proti Jugoslaviji je življensko nevarno približati se meji. Streljajo na te oboji, titovci in zavezniški. Med Radgono v Nemški Avstriji in Gorenjo Radgono, ki je na jugoslovanski strani, je promet sploh ustavljen. Malo je tudi prometa med Koroško in Kranjsko. Brzovlak München-Belgrad, ki vozi iz Beljaka na Jesenice, navadno nima nobenega potnika razen uradnih komisij ali delegacij. Cel vlak, ki gre čez mejo, obstoji iz enega potniškega vagona.

PROCES PROTI SLOVENSKI ZAVEZI. — V Ljubljani pripravljajo novo obravnavo proti "izdajalcem." Na vrsti je takomenovana "Slovenska zaveza." To je bila zveza vseh strank razen komunistov z namenom uravnati stališče Slovencev proti okupatorjem. Razumljivo je, da so bili člani te zveze proti komunistom. Zato jih smatrajo novi gospodarji za "izdajalce." Proces, če ga začnejo, bo torej spet čisto političen proces. Ljudstvo mora imeti vedno nekaj, da se ne more umiriti. To je v bistvu komunistične revolucije.

ljal in začel z olajševalnimi okoliščinami tipati pri gospodu Froncu, s katerim sva se slučajno sešla. V takem slučaju ne gre, da bi človek kar ukazal: alo, z nami boste šli! Kot bivši državni poslanec čez Me-nišijo in druge slavne okraje po naši Notranjski, je gospod zelo previden in bo dobro otipal pot; po kateri jo bo mahnil. Ne pozabi vzeti na tako pot s seboj tudi kakšno pripravno stvar za vsak slučaj, da se o-trese brencljev in komarjev; ki bi hoteli jurišati nanj izza plo-ta.

"Ali ste že bili kaj po Ameriki?" pobaram kar tako na splošno.

"Bil," mi gospod prijazno razodene, "vse od New Yorka pa do San Franciscia, gori od Minnesote in Wisconsinia, pa doli v vaših južnih državah."

"Ni nudnik," mi je hotelo skočiti na jezik, pa sem ga ob pravem času stisnil z zobmi in lepše izgovoril: "Saj potem ste obredli pa že vso Ameriko."

"Vse še ne, precej pa; me zanimajo kraji, ljudje in razmere tukaj in tam. Gledam, opazujem in primerjam. Lepa dežela je to, pa mnogo večja kot vaša Notranjska, bi rekel, in bogata, da nikdar tega. Pa bi se dalo še marsikaj izboljšati in mnogo lepše urediti. Živite vse preveč na "harjap," kot pravite vi Amerikanci!"

Tako ne bo šlo, sem si mislil. Gospod Fronc, ki je ekonom in zadržni človek, vedno pripravljen najti pot, da bi se izboljšal človeški standard malemu človeku, me bo začel učiti gospodarske politike, dočim ne bi jaz rad od njega zvedel zaenkrat popolnoma nič drugega kot če bi šel z nami na Willard. Je res težko začeti kak pamenten razgovor z učnimi ljudmi, pa še s takimi, ki bi radi, da bi se vsem ljudem na svetu dobro godilo, dočim gleda naša sorta večinoma le zase. Vsaj jaz imam neznansko rad samega sebe.

"Na Willardu pa najbrže ste niste bili?" sem udaril naravnost in brez ovinkov, da ne bi zašla preveč po zavrtih.

"Aha, tudi tam sem že bil, pa se mi je kar dopadlo; lep kraj in naši farmerji tam so si la prijazni, pa tudi gospodarski, kar se mi še posebno dopade."

Na, pa imam! Na Willard sem spravljal Grdino, Jakšič, zdaj še gospoda Fronca, da jim bom pokazal eno najlepših slovenskih naselbin v Ameriki, pa vidim, da so bili že vsi tam, samo jaz še ne. Tako bo prišlo, kot vidim, da bodo trije me-ni razkazovali Willard navsem zadnje. Kar nekam jezen sem bil, da mi gre vse tako nekam narobe.

Kar malo cagavo sem gospodu omenil: "Potem pa gotovo ne bi hoteli z nami, če ste že bili tam."

"Kdaj pa greste?" je gospod Fronc tako naglo vprašal, da mi je kar besedo vzele za nekaj časa.

"Koncem septembra bi odšli, če se kaj ne premislimo."

"Kdo bi pa vse šel?"

"Mr. Grdina, njegov Buick, Mr. Jakšič, jaz in pa če bi hoteli še vi prisesti, da bi nas bilo za en pod, pa vsi fajn ljudje, če samega sebe skromno izvajam," sem našteval.

"Pa koliko časa bi bili zdoma?" bi gospod Fronc rad vedel.

"Od nedelje do nedelje, kar kor je pel tambor pri Janežih."

"Kar zapišite me, na Willard pa že!" so gospod obju-bili in se mi prijazno nasmeh-nili.

Akrabolt, naša ekspedicija na Willard je gotova stvar. Vozjo!

V službi kalifa

ZGODOVINSKI ROMAN

Vsi, katerim si trn v peti, ker si hadžib, bodo srečni, ako te starejo v prah in onesnažijo svoje roke v tvoji krvi. Pazi močno hadžib, čuvaj svoje življenje, zakaj ni še doveršena tvoja mislija. Še sedi Hešam v ječi. Še ni izvršena osveta, ker je padlo toliko tvojih dobrotnikov in tvojih rojakov v zadnji vojski. Pazi, Wadha el Ameri, na se . . .

Tako mu je govoril nek noranji glas — in polotila se ga je težka slutnja.

In isti glas mu je govoril dalje:

— Tvoja moč vendar ni tako velika, ker so ti mogli iz zaprte ječe, izpred nosa ugrabiti Strezinja. To je dokaz, da so še v tvoji Kordovi ljudje, ki niso ne s teboj, ne s kilaom, nego s tvojimi sovražniki. Kdo ve, ali ni že nabrušen meč, s katerim prebode roka morilca tvoje srce.

Pri tej misli pogleda Wadha po sobi, kakor bi hotel videti, ali je že tukaj oni, ki postane njegov morilec. — A ničesar ni slišal, ničesar videl.

Ime Strezinja mu pa vseeno ni šlo iz glave. Kje je ta ubogi mladeč? Ali je še živ, ali je že mrtev?

Na to vprašanje je trebalo odgovoriti. Razpisal je veliko nagrado in dal javiti po Kordovskih ulicah, da dobi nagrado vsakdo, kdor prinese kako vest o Hrvatu Strezinji, podložniku daljnega hrvatskega vladarja.

Ko je bil Wadha še zatopljen v te misli, vstopi v sobo suženj in prinese na zlatem pladnju pisemce.

Wadha ga odpre in čita:

„Sveti hadžib! Nam so znane tvoje misli in vidimo v globino tvojih obisti. Svojo glavo si povetil, kakor težak klas, ker jo tlači velika skrb. Med ostalimi skrbmi, ki jih imaš, ni najmanjša ona, da izveš, kje je tvoj poslanik iz daljne Hrvatske, ki se imenuje Strezinja. Ne pišemo ti tega pisma iz drugega razloga nego da te opozorimo, da je tvoja bojazen za njega odveč. On je živ in zdrav, kakor riba. Njegova zvezda še ni utrnula. Na tebi je, da zasveti močnejše. Pride čas, da ti ponudimo njegovo glavo. Glavo za glavo. Tedaj se nadajamo, da bo tvoja znana dobrohotnost bednega tvoje- ga rojaka rešila iz sedanjega, nekoliko neugodnega položaja, iz katerega se nam ne more rešiti. Leno ti pa vseeno poročamo. Niti tvoja nagrada, niti vsi tvoji vohuni, katere si poglajskat, ga ne najdejo prej, dokler ne bo naša volja. Naša volja je močnejša od voje, in če si sedaj oblasten in mogočen, ne pozabi, da je na tebi kri naše krvi in — tresi se! Oni, ki more, kar hoče.“

Wadha el Ameri sede spet na divan, in se zamisli. Ako bi ga v tem hipu motril pozorno, videl bi na njegovem licu veliko bledest. Njegovi prsti so krčevito držali pismo, a njegovo čelo se je še bolj namršilo.

Naposled se je pomiril in udaril z vso silo na zvon, ki je visel v njegovi sobi.

Ko je vstopil suženj, ki mu je malo prej predal pismo, upraša:

— Kdo ti je dal to pismo? Stražnik, ki je danes stražil pred Alkazarjem.

— A kdo ga je dal njemu? vpraša Wadha el Ameri srdito.

— Nekak mali stavec, berač, ki je dejal, da ni treba odgovora in se je na to takoj odstavil.

— Kdaj je to bilo?

— Pred dvema urama!

— Nesrečnik — skoči Wadha el Ameri po koncu — to je strašno. Zakaj mi nisi takoj oddal tega pisma?

— Nisem ga dobil prej.

— In zakaj nisi?

— Ker je rekel stavec stražniku, naj ga ne odda poprej, dokler ne potečeta dve uri.

Na ta argument ni mogel hadžib ničesar odgovoriti in je odpustil sužnja.

Ali njegovo srce ni postalo mirnejše. To pismo mu je bilo vrovic dokaz, da je v mestu mnogo zarotnikov, ki delajo za pievrat v državi. „Naša volja je močnejša od tvoje, in če si sedaj oblasten in mogočen, ne pozabi, da je na tebi kri naše krvi in — tresi se!“

To je bila strašna grožnja in je kazala vso silno odločnost. In povrh so se ti zarotniki še podpisali z besedami: oni, ki more, kar hoče?

Ti se torej ne šalijo in njegove slutnje niso bile neosnova-

ne. V veliki nevarnosti se nahaja. Ko bi vsaj videl svoje sovražnike, ko bi vedel za čas ko pridejo, ko bi vedel za mesto, kjer prežijo nanj, bi se vedel braniti. In če jih gre deset nanj, uprli bi se. Ali tako! Morda nekega dne, ko bo šel v džamijo, začuti naenkrat ostrino meča med rebri, ali pa, ko bo vse najmirnejše, okusi iz vrča hladne vode, ne da bi vedel, da je v nji strašen arabski strup? . . .

In ta nejasnost ga je mučila najbolj.

Wadha el Ameri je dobro vedel, da Abubekr, dasi je umrl, še vendar živi. Njegov duh in duh njegovega brata še ni premagan.

Vedel je tudi to, vsaj tako so mu javljali, da nečak zatrotnika Hešama, Soliman ben Haken ben Soliman, akoravno je tudi za nekaj časa opustil obleganje mesta, ne misli mirovati, nego, da je samo zato odšel z vojsko na mejo Kastilije, da se dogovori z grofom Sanchom Garceom. Wadha el Ameri je vedel, da je ponudil Solimanu grofu Sanchu tudi nekoliko trdnjav na meji, ako mu bo pomagal, a Sancho, da je v to pristal. Vedel je Wadha el Ameri, da se bliža odločen trenutek, ko se srečata dve močni vojski, vojska kalifa Muhameda in Solimana in da bo ta bitka divja, strašna, boj na živ-

ljenje in smrt. V tem boju se uniči moč enega sovražnika, in kdo ve, ali ne bo to odločilen čas zanj, da z odločnim udarcem uniči tudi drugega nasprotnika in postavi na prestol zaprtega Hešama, kraj katerega bo lahko vladal tako, kakor nekoč Almanzor. Tedaj bo užival varno plodove svojega dela. Tedaj ne bo samo silni hadžib, nego bo vladal, kakor pravi kalif. Vse bo drhtelo, ko se izgovori njegovo ime. Pred njim bi drhteli, pred njim, katerega so kot sužnja pripeljali na ladiji, katerega so odtrgali z naročja milih roditeljev, z rodne zemlje njegovih očetov, katerega so bičali, kovali v verige, poniževali, blatili in sramotili. Pred njim bodo drhteli oni bojazljivi-

ci, lopovi, a on izgovori samo besedo, in glave odlete z vratov in se valjajo krvave po prahu kordovskih ulic. — Ni slaba ta misel — je govoril sam s seboj — ni slaba, ali treba jo izvesti. Malo zatem je šel v malo sobico, ki se je nahajala poleg njegove sobe. Dokaj časa je prteklo, da se je vrnil iz nje. A sedaj ni izgledal, kot mogočni Wadha el Ameri, kot vsemogočni hadžib, pred katerim drhte prebivalci Kordove. Sedaj je izgledal kot ubog stavec z dolgo brado in veliko palico, s turbanom globoko pomaknjeno na čelo. Brada mu je bila siva, belo siva. Bil je ovit v plašč, ali kaj je bilo pod plaščem, tega ni videl nikdo.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
ISKRENO LJUBLJENEGA IN NIKDAR
POZABLJENEGA SINA IN BRATA

Pvt. Vincent J. Shenk

ki se je nahajal v vojaški službi, ko je nemila
smrt že zahtevala njegovo življenje in je zaspal
večno spanje dne 11. novembra 1942.

Mesec november je zopet med nami,
in solnce jesensko obseva Tvoj grob,
pa za nas je ta najtužnejši mesec,
ker obuja nam prežalostne spomine.

Na sina in brata, ki v grobu preranem
že štiri leta prav mirno počivaš,
med nami pa vedno v spominu živiš,
do konca življenja ko Bog nas srečno združi.

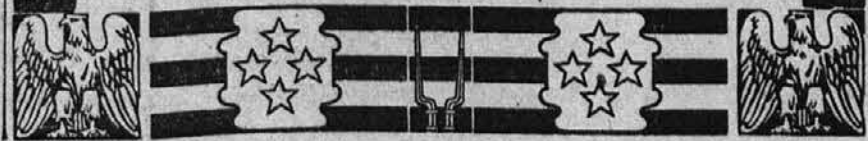
Zalujoči ostali:

FRANCES SHENK, mati;

FRANK, brat;

FRANCES in OLGA, sestri.

Cleveland, O. 11. nov. 1946.

1922

1944

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE ODKAR SMO V KRUTI
VOJNI TAKO PRERANO IN NESREČNO
IZGUBILI NAŠEGA PRELJUBLJE-
NEGA IN NIKDAR POZABLJE-
NEGA SINA IN BRATA

Pfc. Anthony J. Fortuna

ki je na bojnem polju na Francoskem v najlepši
mladosti dne 11. novembra 1944, dal svoje
vse, namreč svoje mlado življenje

Že dve leti ljubi sin in brat predragi,
kar Tvoje srce blago več ne bije,
ker krogla tudi Tebi vzela je življenje,
in spomin od bolečine stiska nam srce.

Pa kdo opisal bi vso žalost,
solze grenke kdo bi jih prešel,
saj vedno mlad in vedno v spominu
med nami boš živel do konca dni.

Zdaj zvezda zlata v naših srcih blesti
v spomin na Tebe ljubi sin in brat dragi,
naj posveti tudi nam pot do tam gori,
da enkrat pri Bogu bomo zopet združeni.

Tvoji dragi, ki Te vedno zelo pogrešajo:

ANTHONY in ANNA FORTUNA, starši;
DOROTHY, sestra.

Cleveland, O. 11. nov. 1946.

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠE PRELJUBLJENE IN NIKDAR
POZABLJENE IN SKRBNNE SOPROGE IN MATERE

Barbara Tomc

ki je mirno v Bogu zaspala in se ločila od svojih dragih
dne 10. novembra 1941.

Pet let je že minulo,
kar Tebe draga več med nami ni,
Bog odvzel soprogo in mater
in srce zlato našlo je pokoj.

Blag spomin na Tebe, predraga,
bo živel med nami do konca dni,
nad zvezdami že blaga duša biva
in prosi milosti za nas.

Zalujoči ostali:

NICK TOMC, soprog;
WILLIAM in EDWARD, sinova;
HELEN in JOSEPHINE, hčeri;
MARY, sinova; JEROME in RICHARD, vnuka.

Cleveland, O. 11. novembra 1946.

General Mark W. Clark, poveljnik ameriških okupa-
cijskih čet v Avstriji je priletel v Washington na razgovo-
re z člani vojnega oddelka glede odnosov med Rusijo in
Avstrijo. Na letališču ga je sprejel njegov bivši štabni na-
čelnik, general Alfred Gruenther.

Mrs. Thomas Tarbox, of Fairlawn, N. J., gets help scrubbing the stairs
from her daughter, Carol Sue, 1½. She also gets help from her
constant salvage of used cooking fat that provides the soap for all
household chores. Household salvage helps make not only packaged
and laundry soap, but other short supplies, as well.